

FRANCESCO ARMENTI OTVORENÉ LISTY

Toto je duša „jednoduchosti“: vedomie bezvýznamnosti vlastného bytia, vedomie, ktoré prinášame druhým, pretože len prázdnota môže byť naplnená, len ničota je milá srdcu Toho, ktorý je Všetko, len púšť, ktorou nevyhnutne sme, priťahuje neodolateľne dážď.¹

Milá Alžbeta, záchvev našej doby

Prebudil som sa a videl som, že život je služba.

Ale ako sme ďaleko od Máriinho „náhlenia“, od jej usilovnej a činorodej lásky.

Evanjelista Lukáš, ktorý bol lekárom, hovorí, že záchvev tvojho² maličkého nebol spôsobený fyziologickými potrebami, ale radosťou, že počul, ako ťa Mária pozdravila.

Sme tiež my dnes schopní zachvieť sa pri mene Ježiš, keď nám Boh dosiaľ ponúka lásku, divy, dary, spásu?

My sme stratili schopnosť úžasu, schopnosť kontemplovať krásy stvorenia, nechať sa očariť jednoduchosťou dieťaťa, múdrosťou starca, nežnosťou dvoch zamilovaných.

V tvojej dobe lákal tanec, dnes sú to diskotéky a hudba: stačia štyri noty, aby rozochveli našu mládež, aby mladí prejavili, čo je v nich.

Prečo pri myšlienke na Ježiša nepocitujeme v žilách opojnú radosť, chuť tancovať?

Problém je len jeden: sme málo zamilovaní do Ježiša a do evanjelia, a preto nedokážeme, aby sa do neho zamilovali druhí. Často závidíme svojim zbožným pokrytctvom, že naše deti k nemu stratia lásku.

Koľkokrát si zatúžila po synovi, a nakoniec si prišla na to, že Ján nie je tvoj, že patrí dejinám spásy, že je to len ten, kto vyrovnal cestu Očakávanému!³

Milý Ján, Ježišov predchodca

V mysli mi zaznieva tvoja výčitka farizejom, ktorí sa chceli dať od teba pokrstiť: „Hadie plemeno, kto vám ukázal, ako uniknúť trestu, ktorý už hrozí“

Toto napomenutie patrí taktiež nám. Veď sa takisto ako farizeji a saduceji domnievame, že žijeme v pravde, a zatiaľ ju nepoznáme, že sme Božími priateľmi, a predsa to nepocitujeme ako súčasť svojho života. Svoje stretnutie s ním odkladáme, až budeme mať čas, až sa nám bude chcieť, robíme si Boha podľa svojej miery, ktorý by vyhovoval našim požiadavkám,

¹ Piero Gribaudi

² Alžbetin Ján

³ str. 9-11

naším ambíciám, našim záujmom. Boh sa nám stal skoro predmetom voľby, kamienkom v našich mozaikách zostavených zo sebeckta a konzumizmu, z aktivizmu, stal sa psychologickou istotou, ktorú človek veľmi potrebuje v spoločnosti plne neistôt.

Krst – obrad, ktorý sa má v živote ustavične obnovovať.

Stretnúť Ježiša, pripraviť a vyrovnať cestu pre Pána znamená jedno: zmeniť svoje srdce, siahnuť k radikálnemu rozhodnutiu vo svojom spôsobe života.

Ten, kto nemiluje, je nešťastnejší než ten, kto sa necíti milovaný.⁴

Milý nepochopený Ježiško

Ty čítaš medzi riadkami a spytuješ naše srdce. Vieš ísť ku koreňu problémov, vieš vystihnúť pravý a hlboký zmysel našich slov.

Keď si sa narodil, spievali tvoji anjeli: „Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj.“ Si teda pokojom ty, prítomný medzi ľuďmi? Ak je tomu tak, vysvetlí sa všetko: ak pokoj, pravý pokoj, si ty, znamená to, že nie sme plní teba. Nie všetci ťa prijali.

Najprv sa dáš zvestovať anjelmi ako Kristus Pán, ako Kráľ vesmíru, ako Kráľ kráľov, tak že to vydráždi Herodesov hnev a strach, a potom sa narodíš v maštali!

Ale je isté, milý Ježiš, že nielen si kľakli a poklonili sa ti, ale že to urobili v chlieve.

Na čo všetka táto chudoba? ... „Narodil som sa, aby si sa vedel od seba odpútať. Narodil som sa chudobný, aby si ma mohol pokladať za jediné bohatstvo. Narodil som sa v maštali, aby si sa naučil posväcovať každé prostredie...“

don Lorenzo Milani – „je treba raziť cestu chudobným, ale nie raziť cestu sebe pomocou chudobných“

... v niektorých miestach bola len jedna stopa... Odpovedala najťažším dňom môjho života, boli to dni väčšej úzkosti, väčšieho strachu, utrpenia, boja alebo bolesti ... „V dňoch, keď si videl len jednu stopu v piesku, som ťa niesol v náručí“⁵

Milá Panna Mária, žena chudoby a matka chudobných

Naše Vianoce sú vyprázdnené, sú zbavené pravého zmyslu, ktorý chcel Boh, keď sa „narodil na zemi“. Ja, nechcem toto riskovať.

Ale je to pravda, že v tvojej dobe byť a žiť v Nazarete, bolo to isté, ako dnes byť a žiť na perifériách našich miest?

Neboli ste dôveryhodní, nemali sme dobré meno. Pred očami vám zatvárali dvere: „Nie je miesto ... Choďte preč ... Kto to je, kto ich pozná ... Čo len budú chcieť ...“ Nakoniec jaskyňa.

⁴ str. 12-13

⁵ str. 14-18

Daj nám, Matka, odvahu zmeniť sa a spochybniť sa, odvahu stať sa chudobnými, aby sme boli spasení. ... oslobod' nás od túžby po sláve a nauč nás pokladať každodenný život za stavenisko, kde sa budujú dejiny spásy.⁶

Milý Jozef, „veľký zabúdaný“

Ty si vždy pracoval bez protagonizmu a bez ambícií.

Ježiš si vyvolil vašu rodinu, aby sa stal človekom, jednoducho, bez rozruchu. Páči sa mu, keď ho ľudia milujú v každodennosti, v námahe, v práci, bez okolkov a bez výhrad.

To, že si bol „otcom“, vychádzalo zo skutočnosti, že si bol „muž spravodlivý“, nie tak v očiach sveta, ale pred Bohom. Preto si, mohol vychovávať Ježiša k jednoduchým veciam, k obeti, k práci, vštepovať mu pravé životné hodnoty, úcty k druhým, veľkodušnosť, zbožnosť. Rozprával si mu o Abrahámovi, Izákovi, Jakubovi, Mojžišovi ...

Ako sa môže niekto domnievať, že je dobrým otcom, ak naozaj nemiluje, ak počas dňa hľadá, ako uniknúť daniam, ak platí robotníkom nedostatočné mzdy, a keď potom večer pri stole komentuje noviny, vykladá synovi o poctivosti! Výchova sa nedá improvizovať, pedagogická výuka nie je súbor akademických pojmov, autoritárskych stratégií, požiadaviek a zapierania. Ale je to sila lásky, ktorá sa musí prejavovať svedectvom.

Naša mládež nechce výrečných otcov a mamy. Chce osoby, ktoré ich učia milovať. Ako môžeme vyzeráť pred svojimi deťmi vierohodne, milý Jozef, keď zamieňame dobro s nerest'ou („Môjmu synovi nesmie nič chýbať...“) ...

Ty a Mária, koľkokrát ste povedali „áno“ a koľkokrát „nie“ Ježišovi, ktorý „sa vám podriaďoval“?

Každé ráno dostávame od Boha celý deň.⁷

Milí pastieri, pútnici radostnej zvesti

Milí pastieri, vám prvým oznámil Boh tajomstvo vtelenia, pretože ste boli jednoduchí ľudia, schopní ešte sa diviť a žasnúť. Boh miluje a volí si veci jednoduché, každodennosť, všednosť, keď chce prísť na svet.

„Každý deň je pre nás Božie „dnes“, ... zhodnocuj dnešok, ktorý máš, nie dobu, ktorú už nemáš alebo ktorú ešte nemáš a nevieš, či ju budeš mať.“⁸

Boh hovorí ku každému z nás v našej osobnej histórii, v príhodách nášho života.

Všetci potrebujeme všetkých.

Túžba po Bohu

Hladný si predstavuje, že hľadá chlieb, a je hladný po tebe. Smädný si myslí, že chce vodu, a je smädný po tebe. Chorý si nahovára, že túži po zdraví a jeho chorobou je tvoja

⁶ str. 19-21

⁷ str. 23-26

⁸ Oscar Battaglia

neprítomnosť. Kto hľadá krásu sveta, hľadá nevedomky teba, ktorý si celá a dokonalá krása. Kto pátra v myšlienkach po pravde, túži, a hoci to nechce, po tebe, lebo ty si jediná pravda, hodná, aby bola poznaná; a kto sa namáha o mier, hľadá teba, jediný mier, v ktorom môžu spočinúť najnekľudnejšie srdcia.⁹

Milý Simeon a milá Anna, učítelia čakania

Obaja ste boli schopní prežívať dobu čakania, čakania verného, istého a hlbokého.

Čakať

... nevieme čakať, pretože sme ľudia uponáhľaní, pragmatickí, zvyknutí len na to, čo je bezprostredne teraz.

Keď vy ste vedeli čakať, bolo to plodom viery, a čo je viera, ak nie odovzdanosť, trpezlivosť a dôvera v Božie slová? ... „Čakať“ znamená v slovníku veriaceho bdelosť a súčasne dynamiku, prežívanie a budovanie dejín s evanjeliom.

Vidieť srdcom

Poznať Mesiáša neznamena otvorit' oči, ale srdce pre Božieho Ducha.

Pastierov privolal spev anjelov, mudrcov hviezda, vás nič. ... Boha môžu poznať všetci a nepotrebujú sa utiekať k vonkajším, zázračným, hlasným znameniam!

Problémom nie je uzrieť Boha, ale vedieť na neho čakať.

Boh nevie, čo si počať s militaristami a prívržencami. Chce deti, presvedčené o jeho láske a pripravené na ňu odpovedať, hoci len v maličkostiach.

My nechceme veriť, skôr chceme prosiť.

Chvála

Chvála môže vytrysknúť len zo srdca prekypujúceho hlbokou, rýdzou a nezištnou vierou, presvedčeného, že nemusí o nič prosiť, pretože Boh vidí všetky jeho potreby.

Hlásanie Ježišovho posolstva sa rodí zo stretnutia s ním...

Ak vás evanjelista Lukáš kladie¹⁰ skoro na koniec svojho rozprávania o Ježišovom narodení, je to preto, že ste doslovom a vysvetlením, ako majú veriaci prežívať vtelenie Boha, aký postoj má zaujímať každý človek voči Najvyššiemu.

*Pane, ty jediný si Slovo,
prosím ťa, buď dnes Slovom...
... máš slovo, ktoré volá, slovo povolania,
ktoré rozhoduje o ceste každého.
Slovo Otca, Slovo posledné
konečné, mimo ktoré nie je už nič,
pretože je to Slovo rozhodné,
v ktorom je všetko, po čom môžeme túžiť.*

...

⁹ str. 27-30

¹⁰ Simeona a Annu

*... na ktorom závisí
každý okamžik nášho života,
každá molekula nášho tela,
každý bod našej myšlienky,
každé gesto a každý skutok.¹¹*

Milý Herodes, dejiny nepatria tebe

Makrobius, historik tvojej doby, rozpráva, že keď sa cisár Augustus, ktorý si ťa predsa cenil, dozvedel o masacre nevinných detí, reagoval na to touto vetou: „U Herodesovho dvora je lepšie byť prasat'om než synom.“

Nepočítal si s Božími plánmi...

Sme „Herodesmi“, keď nie sme ochotný počúvať druhého a rešpektovať jeho slobodu, keď mu chceme nasilu vnucovať svoje predstavy; keď ako rodičia nútime svoje deti, aby dbali viac na naše priania, než na jedinečný plán, ktorý už pre ne určil Boh; keď si myslíme, že sme viac ako druhí a zabúdame, že všetci sú dôležití, že všetci majú zmysel v dejinách, ak ich vidíme Božími očami.¹²

Milý Nikodém, príliš váhavý

Ježiš ti v určitom okamihu hovorí, že ak chce niekto uvidieť Božie kráľovstvo, musí sa „znovu narodiť“. ... „Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva. Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je duch.“

Ako ty, i my kladieme mnoho otázok, ale ešte nás ovláda strach, ten strach, ktorý nám bráni nasledovať Božieho Syna, odpútať sa od svojich vecí, od svojich náklonností, od posudzovania druhých. Nemusíš sa cítiť sám, milý Nikodém, je nás dnes mnoho, ktorí ti dnes robíme spoločnosť na tejto ceste nepokoja a nerozhodnosti.

Mnohým chýba, ako tebe, odvaha znovu sa narodiť, zmeniť sa, aby mohli nasledovať Krista.

Milý Nikodém, aspoň, že je Boh väčší než naše strachy a obavy! Nečaká, až sa my rozhýbeme, sám nám ide prvý v ústrety, aby nám mohol dať príležitosť klásť mu naše často omieľané a banálne otázky, ktoré sú väčšinou len pokusmi ospravedlniť naše výhody, záujmy a predovšetkým našu zbabelosť. Ale Boh nás miluje takých, akí sme ... napriek všetkému.

Aj my sme dnes stále pre Ježiša „na polovičný úväzok“, to znamená, sme stále len polovičnými kresťanmi.¹³

¹¹ str. 31-36

¹² str. 37-39

¹³ str. 42-43

Milý Judáš, brat každého človeka

*Tak málo som ti dal, Pane Ježišu,
ale ty si z toho urobil veľkú vec!
Pred tebou znamenám veľmi málo,
ale ty si ma tak obohatil!
Nedokázal som ti dať
všetko, čo by si si bol prial,
ani som ťa nedokázal milovať tak,
ako som chcel a túžil.
Dal som ti veľmi málo, ozaj veľmi málo,
a s malým nadšením a s malou radosťou.
Ale ty vieš, že do toho „mála“
som túžil vložiť celé svoje srdce.
Ty si bol základom mojej bytosti
i mojej túžby dať ti viac.
Preto pretvor moju chudobu v bohatstvo
moju prázdnotu v plnosť,
prijmi môj dar taký, aký je,
prijmi ho i za to, čím nie je,
aby vo mne bola dokonalá oddanosť
i pri mojej biede,
a aby všetko bolo znovu stvorené
zvrchovanou mocou tvojej lásky.
Amen.¹⁴*

Milý poncius Pilát, podobný každému z nás

Na tej istej vlne je bystrá a pravdivá odpoveď, ktorú dal jeden pirát zajatý Alexandrom Veľkým, keď sa ho kráľ pýtal, prečo si zaumienil uchvátiť more: „To isté si si vzal do hlavy aj ty, aby si uchvátil celý svet,“ povedal bez okolok. „Ale ja to robím s malou loďou a nazývajú ma lotrom. Zatiaľ čo ty to robíš s veľkým loďstvom a nazývajú ťa imperátorom.“¹⁵

Milý kajúci lotor, ktorý odhaľuješ necitlivosť našich svedomí

Svet nevie odpúšťať a nedarí sa mu to, pretože nevie milovať a nezmôže sa na to. André Frossard, francúzsky akademik, napísal, že „svet odmieta zákon a odpustenie. Verí, že vyrieši mravné problémy tým, že prehlási za 'dobro' to, čo bolo kedysi zlom, a za 'zlo' to, čo považoval za dobro: asi tridsať rokov bol napádaný potrat ako previnenie, dnes sú napádaní lekári, ktorí ho odmietajú prevádzať.“¹⁶

¹⁴ str. 48

¹⁵ str. 54

¹⁶ str. 64